

m. v. Fra den søndre Abred fører en Gangbro over Gudenaens gamle Løb, i hvilket Laksogaarden findes indrettet, til en lille Ø, der er fremkommet ved Udgravningen af den i Maret 1864 anlagte Kanal, der nu danner det egentlige Sejløb. Denne Kanal er omtrent ud for Dens østlige Spids affæret ved et Gitter, som hejses op, naar Baade og Pramme skulle passere Sejløbet. Naar Gitteret aabnes, søges det ved Pulkning forhindret, at de Fisk, som have samlet sig uden for Gitteret, slippe igennem Abningen i Stedet for at passere ad det gamle Løb ind i Laksogaarden.

Naar Staten blev Ejer af Fiskegaarden, maatte vi anse det rettest, at Forderne søgtes bortfolgte, saaledes at der kun forblev tilbage den Del, som er nødvendig for selve Laksogaardens Drift, tilligemed Bygningerne og endvidere saa meget af Forderne, som maatte være tilstrækkeligt til, at Fiskerifogden og Dphnsmanden kunde holde et Par Røer, idet der er forholdsvis langt til de nærmeste Gaarde. Det nuværende Stuehus vil uden større Beføstning kunne indrettes dels til Bolig for Fiskerifogden med Familie, dels til Opholds- og Arbejdsrum for en videnskabelig uddannet Mand, naar en faaen af og til maatte tage Ophold paa Fiskegaarden for at foretage Undersøgelser. I det ene Sidehus vil kunne indrettes Bolig for Dphnsmanden, medens det andet Sidehus kan bibeholdes som Udhus.

Foruden at Fiskegaarden herefter vil kunne drives for Statskassens Regning, vil der — hvad vi maa anse for at være af stor Betydning for Dphjælningen af Laks- og Ørredfiskeriet — kunne indrettes en Udflækningsanstalt, som forsøgsvis kunde anlægges paa den bl. a. i Holland benyttede Maade, nemlig saaledes, at der i selve Aaen anbringes en flydende Anstalt, i hvilken Vandet i Aaen direkte benyttes til Udflækningen, medens befrugtet Rogn tilvejebringes ved Udpresning af levende Fisk, der atter derefter kunne frigives. Saadan kunstig Udflækning kunde da ravnlig bøde paa den foreslaaede vel korte Fredningstid samt bidrage væsentlig til, at der blev rigeligere Fiskeri ogsaa ovenfor Fiskegaarden. Hvis disse Forsøg lykkes, kunde der mulig blive Spørgsmaal om at udvide Udflækningsanstalten til en Slags Centralstation eller Mønsteranstalt, der ogsaa kunde faa Betydning for Ferskvandsfiskeriet i det øvrige Land, navnlig naar der tillige udføres praktisk-videnskabelige og statistiske Arbejder, til hvilke Forholdene ved Fiskegaarden give ganske enestaaende god Lejlighed. Saadanne Arbejder maa nødvendigvis udføres, for at man kan forstaa og følge Fiskeriets Gang og Udvikling i de Bænde, som omhandles i det af Kommissionen udarbejdede Lovforslag, og drage sig de derved indvundne Erfaringer til Nytte. Medens de statistiske Arbejder skulle omfatte saavel Udbyttet af Fiskegaardens Fiskeri som saa vidt muligt Fangsten i de Bænde, som omfattes af Lovforslaget, maa de videnskabelige Arbejder omfatte ikke alene Udflækningen men tillige de forskellige Fiskearters Livsforhold (Biologi), navnlig Væksten, Legepladser, Yngleider, Føde, Fiskearternes indbyrdes Forhold m. v. Overlevelsen af disse forskellige Arbejder kunde formentlig overdrages biologisk Station, medens Fiskerifogden, foruden Udførelsen af Kontroltjenesten, skulde passe Fiskegaarden og forestaa det daglige Tilsyn med Udflækningsanstalten. I Forbindelse hermed maatte Fiskerifogden tillige forestaa Salget af Fiskegaardens Fangst, føre Regnskabet over Indtægterne og Udgifterne ved Driften m. v. og føre Tilsynet med det Materiel, som anskaffes til Brug for Kontrolpersonalet, og som antages at maatte bestaa bl. a. af en let Kobaad ved hver Dphnstation foruden en mindre, med elektrisk Bys forsynet Dampbaad med Station ved Fiskegaarden.

De tre Dphnsmænd, som tænkes at skulle have Bopæl henholdsvis i Aggelhuse, paa Fiskegaarden og i Ans, skulle udøve den daglige Kontrol paa de dem underlagte Strækninger og samtidig være Fiskerifogden behjælpelig med Indsamling af statistisk Materiale. Dphnsmanden paa Fiskegaarden skulde tillige, for saa vidt hans Tid tillader det, bistaa ved alle Arbejder dersteds.

Da det maa anses nødvendigt, at der føres et Overtilsyn med Fiskerifogden og Dphnsmændene, maatte man anse det rettest, at saadant Tilsyn af Landbrugsministeriet overdrages til en af de lokale Embedsmænd, helst en af de i Randers bosiddende Politimestre, som ved jævnlige Gitesyn kunde paase, at Personalet paa forsvarlig Maade udfører sin Tjeneste, og til hvem ugentlige Rapportter kunde indsendes, ligesom Regnskab over Indtægter og Udgifter skulde forelægges ham til Godkendelse.